

عنوان مقاله:

توسعه معماری زیست گردی پایدار

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدمجید مفیدی شمیرانی - عضو رسمی هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده معماری شهرسازی، تهران، نارمک

سیده فایزه افتخاری - محقق دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده معماری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بشر با دگرگونی محیط زیست خود، فضای ناخوشایندی را به وجود آورده است بنابراین خود را نیازمند به پناهنده شدن به دامن طبیعت دیده است. از آن جا که گردشگری، در کشورهایی مثل ایران، رویکردهای متناسب با فرهنگ و حساسیت های اجتماعی و اخلاقی خود را می طلبد، گردشگری طبیعت (زیست گردی) می تواند علاوه بر افزایش روند توسعه اقتصادی، امکان حفظ بافت فرهنگی و طبیعی را برای کشور فراهم آورد. در این مقاله که به روش تحلیلی و توصیفی می باشد نیاز دیده شد که ابتدا رابطه انسان و طبیعت و سپس چگونگی گذران اوقات فراغت و گردشگری مورد بررسی قرارگیرد. در این بین توسعه گردشگری در طبیعت، میتواند به عنوان رویکردی جدید برای همزیستی با طبیعت و بهره مندی از آن با کمترین پیامد منفی به محیط طبیعی و بیشترین مسئولیت پذیری نسبت به انمورد توجه قرار بگیرد و در نهایت به گسترش زیست گردی در منطقه با استفاده از معماری پایدار اشاره می شود. منطقه مورد نظر پژوهش، طالقان از لحاظ پوشش گیاهی و زیستگاههای جانوری و مناطق بکر، واجد ارزش های تفرجگاهی است که به دلیل نزدیکی به سه کلان شهر و حضور بیش از ظرفیت گردشگران و عدم برنامه ریزی با آسیب های جدی زیست محیطی مواجه گردیده است. در پژوهش حاضر سعی گردیده که از معماری پایدار به عنوان یکی از راههای مقابله با این آسیب ها برای تعامل هماهنگ، حضور مردم و جلوگیری از تخریب طبیعت و آسیب های احتمالی همگانی شدن این منطقه بکر، استفاده شود

کلمات کلیدی:

گردشگری، اکوتوریسم، معماری پایدار، آسیب زیست محیطی، طالقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469789>

